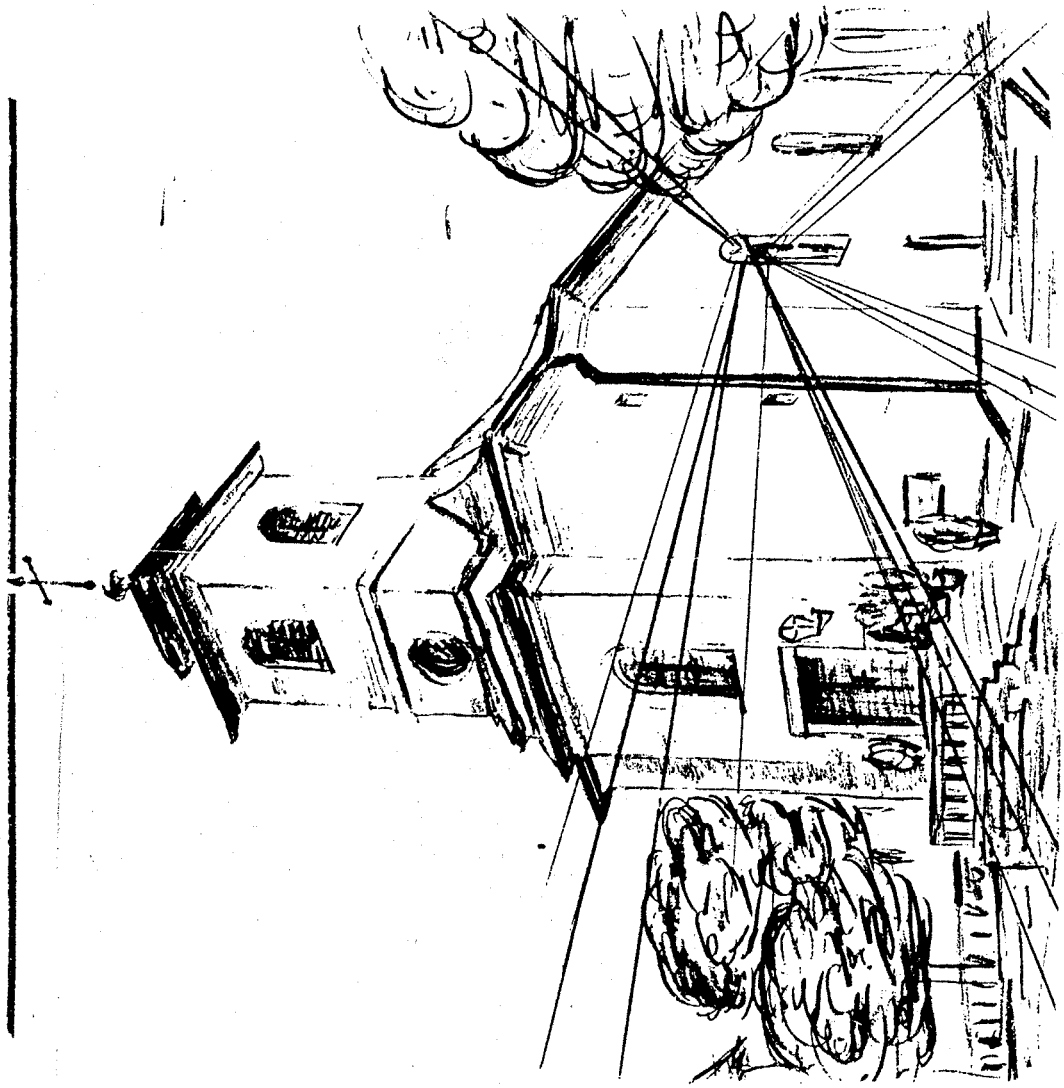

MAJES

frysavský farní občasník

4 1994

Radostné slovo prázdniny

Prázdniny - to je radostné slovo pro vás, kteří chodíte do školy, do odborného učiliště, na vysokou školu.

Dovolená - to je radostné slovo pro vás, kteří chodíte do práce, i pro vás, maminky v domácnosti, které jste zapřaženy bez omezení pracovních hodin doma u dětí, v rodině.

Všichni se potřebujeme trochu uvolnit z pracovního napětí, bychom se udrželi v dobré zdravotní kondici, v dobré duševní pohodě. Jako každý týden má neděli, tak každý rok má mít prázdniny a dovolenou. I pán Ježíš s apoštolů si udělali dovolenou. V evangeliu svatého Marka čteme, že pán řekl apoštolům: "Pojdme stranou na osamělé místo a trochu si odpočítme" (Mk 6,31).

Ovšem odpočinek v pohodě, opravdová láska rozkvétá jen tam, kde je nezatižená svědomí. Kdyby někdo neví jak zpíval, ale měl špatné svědomí - nebyla by to radost. Kdyby někdo neví jak skákal, cestoval, tancoval, ale neměl přitom svou mysl v pohodě, nebyla by to radost. A kdyby někdo objevil nové země, ale ztratil při tom víru v Boha, v Dobro, nebyla by to radost.

Protože bez víry i nejvyšší vědec je malý vědec. Bez víry v nejvyšší Dobro, Pravdu, Krásu - i největší boháč je chudák.

A naopak, kdo má v srdci pevnou víru, ten má i důvěru v dobro, ten má i lásku a věrnost, ten je šťastný člověk.

Láska je základní, nezbytná potřeba k šťastnému životu. Ale to je právě to: Kde tu lásku vzít?

Lidová píseň se ptá: "Lásko, Bože, lásko, kde ta lidé berou?" Lidový pěvec zřejmě tušil, že láska není žádnou samozřejmostí, že si ji nemůžeme koupit ani vynutit, stejně jako radost.

Obojí je možné jen pěstovat jako květinu choulostivou, vyšetřovat vírou a rosit naději. Jen pod sluncem Boží lásky se jí daří.

"Vydejte se za sluncem, vzduchem a vodou!" tak zvou propagační plakáty cestovních kanceláří. Proč ne, ale bude tam hezky jen v pohodě myslí, v radosti.

Prázdniny, to je osvobození od náporu běžných starostí a povinností. Jednu povinnost si však křesťan ponechává vždy a všude: zachováání božích přikázání: "Láska bližnímu neubližuje" říká svatý Pavel (Řím 13,10).

Strhávat ze stromů květy, to bý bylo pustošení přírody. Je dobře, že roste hnutí ochánců přírody. Ale nehorším projevem pustošení přírody je pustošení člověka. Proto se chraňte alkoholem, kouření, omaných jedů, nezralého zneužívání pohlavního pudu. Tyto věci berou člověku chuť k životu, mění člověka nitro v poušť. Proto se vyhýbejte takové společnosti, kde se takové věci provozují.

Prožijte svou svobodu radostně a ukázněně. Máte právo a možnost učinit ze svého života něco krásného." - říká mládeži Matka Tereza.

Přeji vám všem radostné prázdniny a pěknou dovolenou. Všude, kde budete, buďte soli a světlem.

ČTENÍ NA PRAZDNINY

Poněvaž ne všechny prázdninové dny jsou teplé a sluneční, chceme vám nabídnout lehké, ale přitom moudré a laskavé čtení do deště.

Protestantský pastor Robert Fulghum (Fuldžum), který byl např. kovbojem, folkovým zpěvákem, obchodním agentem, barmanem nebo učitelem, napsal čtyři útlé knížičky: Všechno, co opravdu potřebuji znát, jsem se naučil v mateřské školce, Už hořela, když jsem do ní lehal, Ach jo, Možná, možná ne. V nich najdete krátké příběhy a postřehy ze života, kterým nechybí humor ani životní moudro. Jsou to dílka, která byla vydána v 93 zemích světa a přeložena do 26 jazyků. A jelikož je to opravdu krásné čtení, neváhejte! Knížky si můžete půjčit na faře.

A teď krátké myšlenky z květnového pobytu Roberta Fulghuma v Praze.

+Humor? Humor je vrozený. Moje žena říká, že je to nemoc. Pro mě je důležitý, život bez humoru příliš rychle ubíhá. A člověk by se neměl brát příliš vážně.

+Pořád jsem pastor, stále ještě dělám to, co jsem dělal vždycky, mluvím k lidem o jejich hodnotách a snažím se být prospěšný všim, co dělám.

+Právě jsem dokončil svou novou knížku. Bude se jmenovat Rituality, s podtitulem Posvátné zvyky. V hlavě už nosím knížky další. Chtěl bych sepsat historky, které jsou dobrými příběhy, když je slyšíte jednou, poprvé. Chci je nazvat příběhy, které můj táta vyprávěl až příliš často.

+Vždycky je nejdůležitější to, co děláte, a ne to, co říkáte. Snad jsem úspěšný, ale mám pořád stejný dům, stejné auto, stejnou ženu, tytéž přátelé. Snažím se říct, že peníze a sláva není to, co dělá člověka šťastným. Mám přiležitost ukázat, co člověk může dělat, když se stane úspěšným. Myslím si, že když má člověk moc, měl by ji využít k dobrým účelům.

L.S.

Zrod letoviska

Stojíme na začátku prázdnin a v tomto čase se náš kraj již pravidelně stává cílem mnohých návštěvníků toužících po odpočinku. Zdejší krajina opravdu skýtá nepřeberné možnosti rekreace, které jsou dnes hojně využívány, i když ne vždy s patřičným efektem.

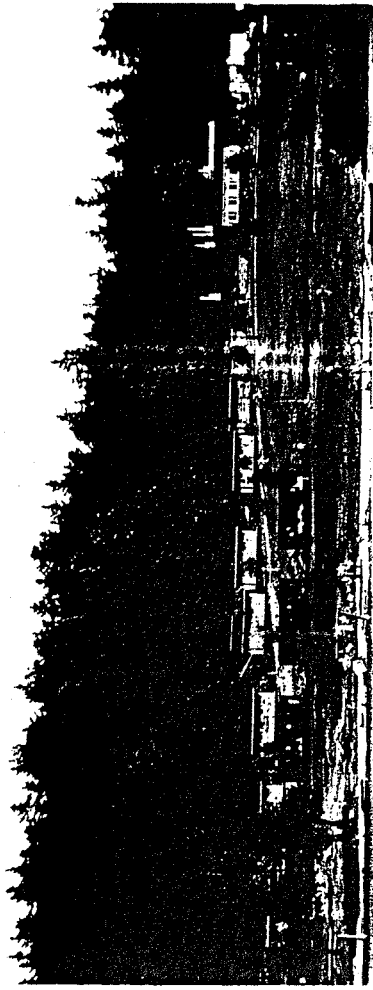
Z hlediska historie je však doba, o kterou je tato oblast známá a vyhledávaná jako turistické středisko, poměrně krátká. Na počátku našeho století můžeme pozorovat první počátky turistiky a to jak letní, tak i zimní. V zimě přijíždělo do Nového Města několik speciálních vlaků z Brna obsazených lyžaři, kteří se ubytovali v hostincích v Novém Městě a vyráželi na túry do okolí. Často byla jejich cílem právě Fryšava, jak dokládá mj. i Staniční kniha vedená od r. 1911 v hostinci Čenka Šína č. 42. Je v ní několik zajímavých zápisů a určitě se k ní ještě někdy vrátíme. Nyní se zaměříme spíše na letní turistiku. Její slibný předválečný rozvoj zaprzdíla 1. světová válka a po ní se turistický ruch rozvíjel pomalým tempem, z 20. let nemáme mnoho zpráv, až na počátku let třicátých nastala v tomto ohledu určitá konjunktura. Několik podnikavých lidí z Brna si v té době postavila na Třech Studních tzv. "weekendové domky", my bychom dnes řekli chaty. Jinak byl rozšířen i systém letních bytů, kdy si letní hosté, často celé rodiny, pronajímali pokoje v domech místních lidí. Pro ty to byl velmi vítaný vedlejší zdroj příjmu, takže lze říci, že turistika byla pro kraj přínosem, neboť i obchodníci a hostináci si samozřejmě také přišli na své.

Jakýmsi předělem, který otevřel naši oblast rekreaci, byl rok 1934. Tehdy, před šedesáti lety, vzniklo vlastně první velkokapacitní rekreační středisko v okolí. Jak se dovídáme z protokolů o jednání obecního zastupitelstva ve Fryšavě, dostavil se na schůzi dne 12.3. 1933 Leopold Stehlík z Prahy a žádal o místo na stavbu letního sportovního tábora na obecní louce u Medlova. Zájemců bylo více. Např. Cyril Musil ze Studnic, Studentský zdravotní ústav v Praze, či hostinský Plocek z Rokytna a ačkoliv zastupitelstvo již dříve některé žadatele odmítlo s tím, že dotyčnou louku používá většina občanů, kteří z ní seno nutně potřeboují, rozhodlo se nyní pronajmout p. Stehlíkovi část obecní louky a polí ve výměře asi 15 měřic na dobu 30 let v ceně 45 Kč za 1 měřici za rok. Na jaře 1933 došlo ještě k několika jednáním zastupitelstva s p. Stehlíkem, jejichž výsledkem bylo usnesení obecního zastupitelstva z 28.5. 1933, podle něhož obec Fryšava

prodala p. Stehlíkovi 2 ha 59 arů 26 m² velký pozemek v ceně 1 200 Kč za měřici a navíc mu pronajala pozemek ve výměře 1 ha 23 arů 56 m² na 30 let. V jarních měsících roku 1934 na těchto pozemcích zřídil letní tábor pro dívky. Tábor tvořilo 22 dřevěných domků a centrální budova, moderně řešená, plně vyhovující svému účelu. O prázdninách už byl tábor plně obsazen dívkami z celé republiky. Tím se náš kraj trvale a pevně zařadil mezi turistické oblasti naší vlasti.

Tento proces měl však i několik negativních důsledků, respektive průvodních jevů a má je ostatně dodnes. Jeden z nich zachytil administrátor Vladimír Konečný ve farní kronice takto: "Světácké názory přinesli i do Fryšavy mnozí letní hosté, zvláště v rekreačním táboře pana Stehlíka u Medlova a ve weekendových chatách ve Třech Studních, kde byla u Sykovec i Medlova hotová mravní spoušťka."

Miroslav Kružík

Tábor Medlov na pohlednici z roku 1949.

Jak vidět místo, kde dnes stojí obludná hotelová budova, vypadalo kdysi mnohem lépe, nebo alespoň více ladilo s okolní přírodou.

Můj zpěvník

DEN JAK DEN

D A H^mi F[#]
 1. Den jak den toužím jít za te-bou, být
 G E^mi A⁴ A⁷ H^mi
 tvo - jí, Pa-ne můj. Žít s te-
 F[#]i G F[#] A⁷ D
 bou, to-bě dát du-ši svou, být
 G E^mi A⁷ D
 tvo - jí, Pa-ne můj.
 H^mi G A D
 R: Lá - sko, ty věčná, s námi zů - stá - vej a
 H^mi G E^mi⁷ A⁶ A⁷
 dej pokoj svůj všem ná - - - m.
 H^mi G A D
 V pokorné prosbě ru-ce spí - ná - me.
 E^mi⁷ A D
 Skloň se mi-lo - sti - vě k nám.

- Den jak den vidíš jen bídu mou,
buď se mnou, Pane můj.
Touhu dej žít na kolenou,
buď se mnou, Pane můj.
- Den jak den hojíš má zranění,
jsi se mnou, Pane můj.
Sílu mám konat tvé spasení,
buď se mnou, Pane můj.
- Den jak den chceme jít za tebou,
být tvoji, Pane náš.
Stoužít všem, aby též mohli žít,
být s tebou, Pane náš.

Jáhenské svěcení

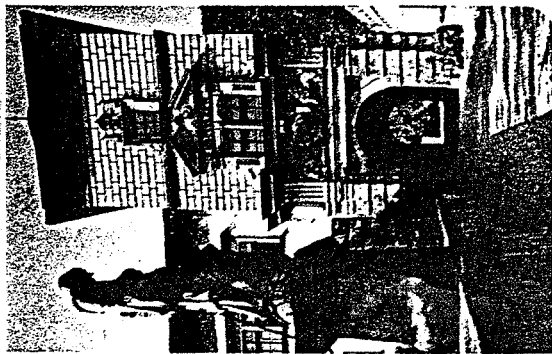
Sejde-li se hrstka přátel, kteří si vyjedou na společný výlet, věrte mi nebo ne, je v tom určité kouzlo. V této chvíli Vás jistě napadá otázka " Jaké kouzlo zrovna v tomto může být? To nevím! " Radím Vám, vezměte s sebou pár přátel a ne-cítíte-li se zrovna na organizování něčeho takového, jděte tam, kde jsou tyto věci běžným jevem a uvidíte. Nestojí snad zato ujistit se nebo poznat, že ten není zas až tak lakomý a ona že je veselější a laskavější než jsem si myslel? jsou to cenné poznatky, protože se s těmi lidmi potkáváte a žijet vedle nich.

V našem společenství toto již víme, ale není to ještě vše. Známe i to, že přidá-li se k tomu i společná modlitba, je to zážitek. Proto asi nikdo neváhal, když pastorální asistent Jan Pacner pozval naše farní společenství na své svěcení do jáhenské služby. Konalo se v prvním červencovém dni v překrásné románsko-gotické basilice svatého Prokopa v Třebíči. Byli svěceni dva. Asistent Jan a jeho bratr Stanislav. Nikdo z nás takové události ještě nebyl přítomen a tak jsme byli zvědaví.

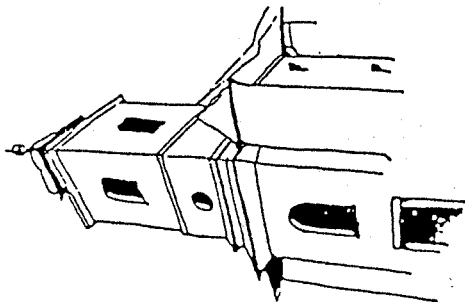
V první části slavnostní mše otec biskup oba bratry po složení slibu vysvětil. Poté pokračovala mše svatá obvyklým způsobem, přičemž bratři Jan a Stanislav poprvé přísluhovali. Po skončení dobře připravené a krásou basiliky provoněné mše se vysvěcení bratři sešli venku na nádvoří s nejbližšími. Každý chtěl potřást pravici a přidat i malý dárek těm, kteří přijali nelehký, ale krásný úkol.

Závěrem se musím vrátit k prosbě otce biskupa nejen k schromážděným, ale ke všem katolíkům. Žádal, abychom se modlili a pamatovali na jáhny i kněze, aby byli pevní a vytrvalí ve svém náročném povolání.

Václav Trčka ml

INFORMACE

Co je u nás nového? Jak jsme již uvedli v minulém čísle, je o-
pět kolem našeho kostela lešení.
V posledním čísle Matouše byly
založeny peněžní poukázky pro ty,
kdo chtějí a mohou darovat něja-
kou částku. Do dnešní doby bylo
darováno přibližně 75 000 Kč,
příčemž na opravy bude potřeba

asi 200 000 Kč. Všem, kdo přispěli nebo ještě přispějí, děkuje-
me. Zvláště bychom chtěli poděkovat farnosti Nové Město na Mo-
ravě, která nám zdarma zapůjčila lešení. Potom chceme poprosit
všechny ty, kdo si udělají čas a chuť, aby přiložili ruce k dílu
a pomohli při otloukání omítky.

A nyní z trochu jiného soudku. V pátek v 17.00 hod v Třebí-
či proběhlo jáhenské svěcení Jana a Stanislava Pacnerových. Této
události jsme se zúčastnili i my mladí (podrobně na předcházejí-
cí straně).

V sobotu večer jsme s dětmi zakončili školní rok. Opekli
jsme si buřty, zahráli hry a zapívali.

Jelikož se s Matoušem setkáte až v září, přejeme vám všem
příjemné prázdniny plné radosti a krásných zážitků.

redakční rada

Prázdninové bohoslužby ve Frýšavě

červenec - ve všední dny ve středu a v pátek o půl sedmé hodině
v neděli začíná bohoslužba deset minut před devátou

srpen - ve všední dny farní bohoslužby nebudou
v neděli začne deset minut před devátou bohoslužba slova